

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 29/08-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., B., právne zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 264/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 264/02 p o r u š i l právo spoločnosti P., s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Spoločnosti P., s. r. o., p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n ť vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Spoločnosti P., s. r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 663 Sk (slovom deväťtisícšesťstošesťdesiattri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. M. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 13/08-7 z 24. januára 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 264/02 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že: «(...) Nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III vo veci sp. zn. 25 Cb 264/02, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje právo v súdnom konaní proti S. J. v procesnom postavení odporcu, bolo porušené sťažovateľovo: právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd). (...)

Sťažovateľ vyčerpal všetky iné opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje (...).

„Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, predmetom konania na súde je žaloba o plnenie v zmysle ustanovenia § 80 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Právnym dôvodom podanej žaloby je porušenie zmluvy o úvere zo strany odporcu v tomto konaní. V podstate sa nejedná o zložité konanie vyžadujúce si náročné právne posúdenie veci, aplikovanie cudzieho práva a ani hodnotenie skutkového stavu veci

si nevyžaduje zadováženie veľkého množstva dôkazným prostriedkov a ani rozhodnutie vo veci nezávisí od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Súd v tejto veci vykonal len niekoľko procesných úkonov spočívajúcich vo vytyčení pojednávania a dožiadanie iného okresného súdu za účelom výsluchu svedkov.

Zložitosť vecí, ktorú však v tomto konaní nemožno vzhliadnuť, nemôže zbaviť súd zodpovednosti, nakoľko to by predpokladalo priebežné uskutočňovanie procesných úkonov súdu smerujúcich k odstráneniu konkrétnych príčin zložitosti vecí (*mutatis mutandis* I. ÚS 44/1999). (...)

Navodením právnej neistoty zo strany súdu a ním zapríčineným porušením uvedených ústavných práv bol sťažovateľ obmedzený v rozvoji podnikateľských aktivít, nadobudnutí a udržiavaní si materiálnych a osobných zložiek podnikania, spočívajúcich najmä v rozvoji jeho sociálnych aktivít ako zamestnávateľa, udržiavaní si zamestnanosti a vytváraní si samotných existenčných predpokladov jeho podnikania (napr. vývoj nových úverových produktov). Poukazujeme na predmet podnikania sťažovateľa, ktorým je okrem iných poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zbytočnými prietahmi zo strany súdu bol sťažovateľ obmedzovaný v nadobudnutí prostriedkov potrebných na uskutočňovanie jeho podnikateľskej činnosti, pričom obmedzovanie spočíva najmä v získavaní úverov, kde zdĺhavosť konania má nesporný vplyv na ekonomické a účtovné ukazovatele (napr. účtovné súvahy, účtovné závierky), ktoré podmieňujú ich získanie. V neposlednom rade sťažovateľ utrpel ujmu na dobrom mene - likvidite, ktorú požíva v relevantných ekonomických kruhoch. Vzhľadom na vyššie uvedené nepriaznivé následky, ktoré boli spôsobené prietahmi v konaní pred súdom, zastávame názor, že sú dané dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10.000,-Sk, zároveň sťažovateľ zastáva názor, že uvedená výška finančného zadosťučinenia je vzhľadom na okolnosti jej prípadu primeraná, pričom poukazuje, že porušenie základného práva sťažovateľ nemožno účinne odstrániť len uplatnením právomoci ústavného súdu nariadiť vo veci konať. (...)

1.2 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava III v konaní sp. zn. 25 Cb 264/02 porušil základné právo spoločnosti P., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a

ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava III aby vo veci sp. zn. 25 Cb 264/02 konal.

Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň sťažovateľovi priznáva 10.000,- Sk ako primerané finančné zadostučinenie, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov a trovy právneho zastúpenia (...).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou JUDr. E. F., listom z 10. marca 2008 sp. zn. Spr. 3128/08, ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne, a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 2. apríla 2008.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) V prílohe Vám zasielam písomné vyjadrenie zákonnej sudkyne Mgr. I. D. zo dňa 06. 03. 2008, ktorým sa vyjadrila k sťažnosti a ktoré vyjadrenie si osvojujem ako vyjadrenie svoje vlastné.

Poukazujem na to, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť dňa 20. 03. 2007, pričom dňa 20. 09. 2007 bolo vo veci meritórne rozhodnuté rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 09. 11. 2007.

(...) uvádzam, že netrvám na ústnom prejednaní veci. “

Zákonná sudkyňa Mgr. I. D. uviedla chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní okresným súdom a dodala, že: *„Považujem za potrebné uviesť, že relatívne dlhší čas konania bol spôsobený práve opakovaným vybavovaním dožiadania prostredníctvom Okresného súdu Dunajská Streda, ako aj okolnosťami na strane žalovaného, ktorý bol vo VTOS a následne sa nezdržiaval v mieste trvalého bydliska. “*

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu podpredsedníčky okresného súdu uviedol:

„(...) touto cestou oznamujem, že v zmysle § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania tejto veci.

So stanoviskom Okresného súdu Bratislava III nesúhlasím z dôvodov už uvedených v sťažnosti, pričom túto považujem naďalej za podanú dôvodne. Meritórne rozhodnutie vo veci samej zo strany Okresného súdu Bratislava III síce odstránilo stav neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádzal, avšak zo skutočnosti, že k nemu došlo až po podaní sťažnosti, vyplýva že táto bola podaná dôvodne.“

3. Pretože účastníci konania netrvali na ústnom pojednávaní o napadnutej veci, ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 25 Cb 264/02:

Dňa 11. marca 2002 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu týkajúci sa zaplatenia finančnej čiastky 18 590 Sk s prísl. z titulu poskytnutého úveru proti J. S., D. (ďalej len „odporca“).

Dňa 17. apríla 2002 okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. Rob 2428/02-5.

Dňa 9. mája 2002 sa okresný súd pokúsil doručiť uvedený platobný rozkaz odporcovi prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v D. (ďalej len „polícia“), pretože predtým pošta vrátila zásielku ako nedoručenú. Súd zároveň prostredníctvom Registra obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „register obyvateľov“) a Ústrednej evidencie väzňov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „ústredná evidencia väzňov“) zisťoval miesto pobytu odporcu.

Dňa 10. júna 2002 register obyvateľov oznámil súdu, že bydlisko odporcu je na K. ceste v D.

Dňa 20. júna 2002 polícia oznámila súdu, že odporca na K. ceste v D. nebol zastihnutý.

Dňa 18. októbra 2002 okresný súd uznesením č. k. Rob 2428/02-17 zrušil platobný rozkaz vydaný v danej veci, pretože opakovane sa nepodarilo tento platobný rozkaz doručiť odporcovi.

Dňa 16. decembra 2002 bol spis sp. zn. Rob 2428/02 prevedený do konania vedeného pod sp. zn. 25 Cb 264/02.

Dňa 31. januára 2003 konajúca sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na 18. marec 2003.

Dňa 14. februára 2003 okresný súd prostredníctvom registra obyvateľov, ako aj ústrednej evidencie väzňov znovu zisťoval miesto pobytu odporcu.

Dňa 27. februára 2003 register obyvateľov oznámil súdu, že bydlisko odporcu je na K. ceste v D.

Dňa 18. marca 2003 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom ustanovenia tlmočníka z maďarského jazyka, pretože odporca uviedol, že neovláda slovenský jazyk.

Dňa 28. júla 2004 súd nariadil vo veci pojednávanie na 11. november 2004.

Dňa 4. augusta 2004 súd uznesením č. k. 25 Cb 264/02-32 ustanovil vo veci tlmočníka.

Dňa 4. novembra 2004 tlmočník doručil súdu pretlmočené listiny (predvolanie a návrh na vydanie platobného rozkazu).

Dňa 11. novembra 2004 sa na pojednávanie nedostavili účastníci konania. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že okresný súd bude prostredníctvom registra obyvateľov opätovne zisťovať miesto pobytu odporcu.

Dňa 13. decembra 2004 register obyvateľov oznámil súdu, že bydlisko odporcu je na K. ceste v D.

Dňa 22. februára 2005 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila meno a adresu svojho obchodného zástupcu, ktorý uzavrel predmetnú úverovú zmluvu.

Dňa 3. marca 2005 sťažovateľka písomne reagovala na uvedenú výzvu.

Dňa 2. mája 2005 súd dožiadal Okresný súd Dunajská Streda výsluchom odporcu a svedkyne.

Dňa 11. mája 2005 vyššia súdna úradníčka nariadila vo veci termín výsluchov na 3. jún 2005 a pribrala do konania tlmočníka.

Dňa 3. júna 2005 sa vo veci neuskutočnil výsluch, pretože sa nedostavil odporca.

Dňa 13. júna 2005 vyššia súdna úradníčka prostredníctvom registra obyvateľov, ako aj ústrednej evidencie väzňov zisťovala miesto pobytu odporcu.

Dňa 22. júna 2005 ústredná evidencia väzňov oznámila, že odporca sa nachádza vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. (ďalej len „ÚVTOS“).

Dňa 23. júla 2005 bolo dožiadanie vrátené okresnému súdu s tým, že odporca sa nachádza vo výkone trestu.

Dňa 23. novembra 2005 okresný súd vyzval ÚVTOS, aby oznámil skutočnosti týkajúce sa trvania trestu odporcu.

Dňa 5. decembra 2005 ÚVTOS oznámil okresnému súdu, že odporca bol 18. októbra 2005 podmienene prepustený na slobodu.

Dňa 20. januára 2006 súd dožiadal Okresný súd Dunajská Streda výsluchom odporcu a svedkyne.

Dňa 2. marca 2006 súd uznesením č. k. 25 Cb 264/02-82 priznal odmenu tlmočníkovi Mgr. M. F.

Dňa 11. decembra 2006 Okresný súd Dunajská Streda oznámil okresnému súdu, že nemohol vybaviť dožiadanie, pretože odporca je „nezvestný“.

Dňa 21. februára 2007 súd prostredníctvom registra obyvateľov zisťoval miesto pobytu odporcu.

Dňa 24. mája 2007 register obyvateľov oznámil súdu, že bydlisko odporcu je na K. ceste v D.

Dňa 29. mája 2007 súd uznesením č. k. 25 Cb 264/02-97 ustanovil odporcovi opatrovníka a v ten istý deň bolo vo veci nariadené pojednávanie na 20. september 2007.

Dňa 4. septembra 2007 polícia oznámila, že odporcovi sa nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie.

Dňa 20. septembra 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vynesенý rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2007.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 264/02 dochádza k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že zdlhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutej veci nečinný v období od 18. marca 2003 do 28. júla 2004 (šestnásť mesiacov) a od 23. júla 2005 do 25. novembra 2005 (štyri mesiace). Okresný súd teda počas dvadsiatich mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalobkyňa v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Pretože vo veci sťažovateľky okresný súd rozsudkom 20. septembra 2007 rozhodol, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2007, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 Sk, najmä z dôvodu, že: „Navodením právnej neistoty zo strany súdu a ním zapríčineným porušením uvedených ústavných práv bol sťažovateľ obmedzený v rozvoji podnikateľských aktivít (...)“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj primerané finančné zadosťučinenie v požadovanej sume 10 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčenenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri účelne vynaložené úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti

16. marca 2007 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 2. apríla 2008). Za dva úkony vykonané v roku 2007 patrí odmena v sume dvakrát po 2 970 Sk a dvakrát režijný paušál po 178 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2008, patrí odmena v sume 3 176 Sk a k tomu režijný paušál v sume 191 Sk v zmysle citovanej vyhlášky. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú preto sumu 9 663 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľkou uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008